

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróćny
Napoj móćny
Lubosé ma;
Bóh pak swěrnny
Přez spar měrnny
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćń ty.

Z njebjes mana
Njeh éi khmana
Ziwnosé je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ée. F.

Sserbske njedželske łopjeno.

Wudawa ło kóždy sobotu w Šsmolerjez knihicziščezetni w Budyščinje a płoći šchtwortlětnje 1,50 hr. s portom.

3. njedžela po śwj. Tojizy.

Lut. 15, 1—10.

Kajki je napohlad našeho Šbóžnika był, njewěmny, wobrasa wo nim s čaža jeho smústeho žiwjenja nimamy. Šdnyž ku najšlawnišči molerjo wschitkich čažow spw'a'i, jeho wobliczo a postawu wobrasowacž, je to wschał wscheje čžesče hódne, ku tež wopravdže lubosne a kražne wobrašy šhotowal: ale te tola jenož wosnamjenja, kajki ku žebi Anjesowu wobras pschedstajeli, niz kajki je był. A tola mamy s prastarych kšescezanstich čažow wobras, kotryž nam niz wobliczo našeho Šbóžnika, ale jeho skutkowanje pschedstaja. W skalobach, na to rnyž město Rom leži, ku daloko podsemúste kšódbny. W nich kšescezenjo w čažach pschescžehanjow wukhowanje pytachu, tam tež kwojich semrjetnych khowachu. Na scženach tutych kšódbow druhdy šnamjo pastyrja naderdžsch, kiž namakani worowčiežku na ramjenjomaj njeje. To bě křótko wusnacže kšescezanow k kwojemu Anjesej, džakny wuras čeho, šchtož bě na jich duschi čžnil, stawisna jich žyłego žiwjenja. Wón bě jich, tydž šhubjenych pytał, namakal, domoj donježł. Njeje to tež moje nashonjenje?

Šubjenty — kajka to šrudoba, pytanty — kajki to křósch, namakantny — kajke to wjehele!

Šhubjenty je křódbny, kotryž Šbóžnika nima. Wón ku wozny ruma, kž je ku wot pastyrja a šadla wotdžělila, a nětko žebi dale pomhacž njewě; wona pschezo da'e do puščizny bludži, njes čžernjemi wihajo wostanje a škóncžnje šawu'li abo wot džiw'ich štrěrjatow ku rostorha. Wón je kaž křósch, kotryž je s móšchnje wupadnył, pschezo hlubje do procha a blóta wjasnył

a šam s njeho wuicž njemóže. Na wschelafore waschnje móže ku čžłowjek šhubicž. Wozza je ku psches kwoju w'nu šabludžika křósch je ku psches wimu druhich šhubil. Tak je tež s čžłowjekom. Někotryžkuliz w džěczazyh křětacy pod dobrym kšescezanst'm wukhowanjom stejese, bu domach k dobrym pocžinkam džeržantny, w šchuli we wschém dobrym rošwucžowanym, wo' pobožnych mod'itwow starich ju noschenty, k modlitwoje, k Bžžemu kłowu a domu wodženty. W tutej džěczazej pobožnosći běšche wón šbožowntny. Ale po něčžim druhi duch do jeho wutrobny šacžahny. Štajne napominanje a wabjenje k dobremu bě jemu wobidne, wón njehašche pschezo pod dohladowanjom a wobkědžbowanjom štrjecž, a'e čžyšche ras kwoju křowobodu wuž'iwacž a kwoje pucže šam wolicž. Duž ku najprjódžy šnutškownje a škóncžnje křnawo čž šwonkownje wot kwojich dotalnych wozdžerjow wotdžěl a pschezo hlubje do hrěcha, njewěrnny a haniby šapadny, kał hluboko, to Bóh w njebježach wě, a někotražkuli šrudna nanowa a macžerna wutroba jo tež wě. Ale tež psches šawinowanje druhich móže ku čžłowjek šhubicž. Šdnyž je džěczžo drje kšescežene a w šchuli kšescezanstke rošwucžowanje a wukublanje namaka, ale w domje žadny dobry jandžel křježštro nima, ale šli duchojo, šwada, rostora; šakliwanje; njes špratonosć, křwětna myšł, wukměšchowanje Bžžeho kłowa, žwrtwoje, wěry: njeje 'am dom na tym wina' je ššo křósch ku šhubi, Abó hdyž nawopak w domje wěra a kšescezanstke waschnje ku křaji, ale w šchuli duch křježi, kotryž kšescezanstku wěru a pobožne waschnje šjawnje abo po'ajnje podmšlěwa: njeje šchula šawinowala, jo džěczžo křowu wěru a kwojeho Šbóžnika šhubi? Abó hdyž w někajkej džělaćni lohka, bjesbóžna myšł křježi a čži, kotřiz njes džělaćerjemi kłowo wjednu a jako wozjerjo

štwojich towaršchotw wustupuja, stajnje to, ščtož je nam to najštwjeczišche, wuškmeščuja a hanja, a młodzenž abo młoda hoža kotrajž tam džekataj, šo po něčim šajedojećitaj a wěru a po-kožnoć šhubitaj: njejšu drušy š pschicžinu byli, šo staj šo šhubiloj? Šelšo dušchotw njeje šo na tajke waščnje šhubilo!

Me tež ššhdženki šabludženja a šhubjenja šu wšchelatore. Šhubjena wotwza šačutuwa, šo je šhubjena; wona móže, wopušchžena a w štrasche šawutlena, hišchže šwojej wocži pošbē-ħnyčž a ša paštyjom wolacž. Šhubjenty krosch w kucze ležo njewē, šo je šhubjenty, nima ani žadanja po pomozhy a wumō-ženju. Tak tež nělotremužku w jeho šdalenosczi wot Boha, w jeho lohšomyslnosczi a njewěrje derje njeje, runjež šnano tak čžini, jako njechal š Bohom a š wēcžnosczu ničžo wjazhy čžinicž mēcž. Jeho dušcha je džē ša wēcžnoscz štworjena a w njej je hłuboše žadanje po žiwym Bošy. Tajki šhubjenty šnano šjawnje wěrjazhy a pobožnych wuškmeščuje, ale pschi šebi tola myšli: Ach, šo bych něščto wot jich mēra a poškoja mēl! Někotryžkufli njewěrjazhy w šwēdomnju žahadło wošy, kotrež jeho kuža; wōn drje wudawta, šo je wješkely a šbožowny, ale jeho wutroba wo tym nješacžiwta; wōn šebi a druhim powjeda, šo hrosy psched Bohom, wēcžnosczu; šmjerczu; šudom nima, ale potajnje bojošče šo a njemōže wotbhečž; wōn čžini, jako by pschēwēdženy šapřewat Boha wjēršchneho byl, a tola njemōže dozpicž, šo by potajneho wobškoržerja we wutrobie žyle potkōčžl. Drušy pak šamo to došonjeja, a jim to njeje nješpodobne; woni hanja a lestruja a šu pschi tym žyle mērni; jich šwēdomnje jich nješkuža, hrosa psch d wēcžnosczu jim žaneje čžēžto y nječžini; lēto wot lēta šo proš čžemje a njerjad hrēcha pschēzo tošcho na jich dušchu lēha, doniž njeje wotemrjela, morwa. Š kajša je to šrudoba!

Njeje tu žaneje pomozhy? Bohu budž džak. Šdžēž hrēch šo je mōžny ščžinič, tam je hnada hišchže mōžnišcha. Šon bjerje hrēšchnikow horje a jē š nimi, tak šarisejšy a přšma- wučženi Jesušeji wumjctur'a. Wšy šo šeho wješkely. Šak mōžetaj šwojaty a hrēšchnik hromadže pschicž? Šenož psch s luboscž, kotraž je najšhlnišcho mješ wšchitkimi mozami we nješjehach a na šemi. Luboscž Jesuša do našcheho čžēla, našcheje nušy, našcheje šmjercže honješche, a po tym, šo bu našy bratr a je šebi naš we krowotnym prošowanju došyl, njecha nikoho šhubjeneho widžecž. Wšy nječamny š kōždym wob- šhadžecž, došelž nam šon a tamōn našcheho wobšhada hōdny došcž njeje. Jesuž tak nječžini. Wōn nikoho šwojeho runječža njenamaka, duž nječžistych, šhubjentych, hrēšchnikow pyta; a to š njewustawazej prošu a luboscžu, došelž šu šjemu lubi a drošy a jeho šmišnje potrejbaja. Ša žōnšta šhēžu ša jentym kroschom pschepnta. Ščtož je šhubila, je wšchaf jenož krosch, niž škotak; ale wona ma jenož džēšacž kroschotw, šhubjenty je džēšak y džēl jeje šamoženja, duž jeho njemōže parowacž. Tež paštyr ma hišchže džewjeczadž wječždžēšacž wotwzotw na paštyrje; ale runje tu šjemu šhubjentu wōn se šwojej žylej štarow- bliwoscžu a luboscžu wobjima, wona by hewal dšrbjela kōžny wšacž. A šak wōn pyta? Šu jenož někotre pschikladny. Šy šy se šwojej žonu we wšchēdnjej šwadže a roškorje, šo na nju hnēwasch, šy wobužny a žaneho šlowečžka š njej njerēcžich; hłaj, tam šwoje džēšžo w kucžiku šedžo te hrōncžko wuknje: Ša tym budže kōždny pošnacž, šo wy moji pošli šče, hdyž luboscž mješ šobu macže. Ššhšchich, šo Jesuž čže pyta? Šy we šorcžnje šedžisch, pijelch a hracijelch a šy wješkelye myšle; hłaj, tam šaschēž š rowej nimo nješku; štan. Jesuž čže pyta! Šy džeržisch malo do Božeho šlowa, myšlich jenož na pjenješy, šak mohl šo wobohacžicž; hłaj, tu pošlitič š tebi šastupi a čži rjane předaršte abo modlerške knižy poščža: njewotpošaj

jeho, Jesuž čže pyta! Wōn ma wšchaf tyžazore šredki, še šbro- blej a bojasnej čžowjestej wu'robje šo bližicž a psches podēfi- džanja w žiwjenju a wšebje psches šwoje šlowo šaspanzotw šbudžicž. Njejšy šam šhorak, šak je šwoj porst tež na šwoju dušchu položil? Šo je našy trošcht, Jesuž, šon najšwērnišchi paštyr, wšchitkich, kiž šu šhubjenti a šabludženi, pyta.

A Bohu budž džak, wōn šēž šak někotreho namaka. Šajke je to wješkely! Ššmy druhdy šhlyšcheli a čžitali, šo je šyn, kiž bē jako wojak šobu do wōjny čžahnył, šo tam šhubil. Wōn bu šnano jaty, do dajoteje žušoby wotwjedženy; wōn bē powješcž wo šebi špytal domoj šlacž, ale žana jeho domjazhy njeje dozpila. Šym bēšche wōn škōncžnje šhubjenty, morwy. Šdyž šon něšto njnadžizhy štrowy do domu šastupi, šajke je to wje- škele! Šan a macžer jeho š radošcžu, šhlyšy džakneho šboža šlakajo, wobjimataj; pschawušni, pschēčžēju, šamo žušy šo wješkela. Šdyž je dušcha, kotraž bē šhubjena, šašo namakana; njedyrbjalo dha tež wješkely bhečž? Najwjetšche a najšhubsche ma šon šnjes. Wōn je ju š boloscžu pytal, wona je wot njeho došyta. Šjemu je radošcž, hdyž šebi něšto wot njeho šubla wēcžneho žiwjenja wudžēkēž dawta. A š nim šobu wy- škaju jandželjo, tucži potajni šwēdškojo našcheho wumōženja. Woni wštachy, jako bu šwē štworjenty a jako šo našy Šbōžnik narodži, woni pschžo hišchže wšskaju, hdyž je dušcha je šmjercže š žiwjenju pschischla. A tež na šemi šu tajzy, kiž šo wješkela, hdyž ščto čžrijōdu hrēšchnikow wopušchčžiwšchi šapocžina š tymi šhodžicž, kotrychž je něhdy šazpival, šo šyla tych šo pschšporja, kiž čžedža Bohu šlužicž.

Šhubjenty tež y něhdy bēšche, pytal je šon šnjes tež tebe, šy šo šak namakacž. Še šo to štalo, duž budž to šwoj džak, šo šam tež do šlužby šmišnje šastupisch a šhubjentych pytacž pomšasch: Šbōžni šu čži šmišni, pschetož woni budža šmiš- noscz dostacž. Šamjeñ. M. w Hr:

W nalēcžu.

Bē lēška šažne, našche nalēcžo; kotrež nam nětk w meji a šapocžatk junija horze dny wobradži. Šahe bē tež žitwe wšcho mješ rostlinami a šwērjatami. W šahrodže šedžo wobšladach wošy wokoło mje šlacž; došho njetrajšche, pschillecža druha a ša njej šecža. Bēchu rjane žolte a wjetšche hacž je pošdžišcho we lēcžu wušladach. Šjes džywa to; bēchu to lute matki. Šenož matka šynu pschēwaje; a kōžda matka šakoži nowe hnēšdo tutyč šakakow, kotryž šrawjazhy plōd nam šnicžija. Šunje šak pak jich wjele našchych pošnych pečolkow psches wošy šmjercž namaka a šak šchoduje pečolak nāž jeno, nē wjele bōle ratar a šahrodnik; pečolka njemōže wjazhy ščženje šadownych šchotow a jahodownych ščitow a rēpišna a wšchēch mōžnych druhich rostlinow woblecžicž a je wšplodžicž. Duž šo šhrabach a pošadžech šēž dwē wošy, ša šecža čžekny. Dwē hnēšdže wošow bēšchtej šwicženej a wjele dobreho wušchowane.

Šdy by šo to tež hewal se wšchēm š tym šak čžinicž hodžalo, šebi pošmyšlich. Wono šo hodžič, njech tež niž pschēzo šłaj; šena kniha, šawjedžaza psches njepocžitwe pošwedancžka, psches pošwedancžka wo rubježnikach a paduchach, wona šo šuna šajki wošy w nalēcžu, šajkejš mašy, kotraž wjele ješkow wu- pošloži a š kōždeho wulēny woša. Duž špoaduj wšchē šajke kniži, šo njemohli džēczi je čžitacž, jich wutroba by šo čži ščirka do wošazeho hnēšda. — A niž jeno žyla kniha, nē hižo kōžde njedobre pošwedancžko šame je šajka matka. Šelšo nječžistych, ša čželo a dušchu mōdarškich myšlicžkow mōže tola jenicžke njepōčžitwe pošwedancžko šbudžicž w džēcžazej wu'robje! Šascha młodžina, našy lud je w tym, ščtož poščžiwoscž je,

načazeny, sfaženy, bóle hacž žebi myšlisch. A nještož žo, šchulke džeczi tež hižom. Njewěmy, šhto je, hacž starschi to njewdža abo widžicž nochzedža. To přenje by jara srudne bylo, to druhe pač njemělo žaneho samolwjenja! Woczi a wuschu wocžinjecž! to tu rěka, a runje tač hubu samfacž, so žane nje-pschihodne šlowo njewucžefnje! — Haj, jenowliwe šlowo móže hžo tajka matka bycž, kotraž porodži we wutrobje džěsca teho šleho wje'e, wožebje šažo njepózcžiwě šlowo, runje tač pač kóžde šlowo hždy a swady, kóžde šlowo selenja, kóžde šlowo, kotrež luboscž njesnaje. Džěsca wutroba je t temu kaž wola w nalécžu, polna žiwych mozow; špornjatk, šž do njeje padnje, pšchinježe wjeletrócžne plody! — Džž h'adaj, so kóžda tajka matka, kotruž popadnyč snicžicž móžesh, tež snicžicž; tač někotraž kuli druha tu tola hičheže lěta, kotrejež žo njedohladach a kotruž popadnyč njesandžež; nješku to jenož knihi a šlowa a'e tež wšcho móžne druhe, tač tež pšchedewšchěm wšchě pšchilady, kotrež pšches štutki dawach!

Zyrfej a stat.

— „Wojowanje wo ludowu šchulu njeje politiske wojowanje“, tač praja czi, kiž sa nju a pšchecžiwě nabožnej šchuli wojuja. Tu je dobre, so žebi sapišach jene šlowo, kotrež je šakski minister kulta Fleišner, — potajkim něčto, kiž to wjedecž dyrbi, — prajik, a to pšched šhromadženymi sozjaldemokra'iskimi wučerjemi; wón rjekny: „Njesapomnicže, so je to wojowanje (wo šwětowu šchulu) šamo na žebi jene wulžy (eminent) politiske wojowanje!“ W tym je minister jenož wobkručik, šch'ož dawno hižo pytnychmy a prajachmy, a'e po woli a pšchecžu šastupowarjow šwětoweje šchule drje to njebudže.

Kaž pola naž, tač dže to tež druhdže nětkie wo nabožinu w šchuli, wo nabožne wocžehnjene džeczi a mlodžiny. W kantonu Bazel w Schwyz je lud wo tym wo hlošowal, hacž ma žo w šchulach rošwucžowanje wo nabožnje hajicž abo jene moralne rošwucžowanje wo dobrých pšch'inkach. Še 6000 hloškami wjetšichy wuprajichu žo wobnd'erjo tuteho kantona (wokrješa) ša nabožne rošwucžowanje a wotpošachu s tym wšchě pospyšy, kotrež chžychu sozjalistiske kaž jenož šwětně wocžehnjene džeczi a mlodžiny dozpicž.

W Elſažu a Lothringiskj, kotrež stej nětk pod nadknežstwom Franzoskeje, wojuje žo wot franzosškich nowin pšchecžiwě nabožnej šchuli. Šo šakonju žu wšchě šchule nabožne, konfesionellne. Ša a tam žu pač hižo sozja'istiske gmejnske rady wobšamfle, so ma šchula bycž bjes nabožiny. Šacž dotal drje wyschnoscže tute wobšamknjenja njewobkručichu, dofelž žu pšchecžiwě placžazym šakonjam. Šch'p dale budže? Wěry-wušnacže a nabožina, niž jeno ewange'sta, ně tež katoliska; šchoduja pač nětkle hžo pšches to, so je jich mnoho wučerjow bjes nabožny, runje tač wučerki, a to mješ tymi; kotřž je šwisštomneje Franzoskeje pšch'indu. Šač žu pšchi ewangeliškich šchulach wjele wučerjow, kotřž njewjedža, šhto s nabožinu.

Zyrfej a stat w Rušowškej, to je štam šam šažo, kotřž dyrbišch wšch'ebje študowacž, so by wjdžal, hžde pucž wjedže; kotřž je rušowski lud šchol abo šepje, po kotřymž bu rušowski lud cžerjony. Škommunistiska štrona je tam šwěrnje wšcho cžinila, so by „žy'leho šwja'eho ducha“ — tač žo praji — we ludu wutupila. Duchowne knihi, nabožne pšch' buchhu po wěštych šašadach šnicžene. Šedny-duchowny w Orenburgu, pola kotrehož někotre nabožne knihi namachahu, bu tehodla do jastwa cžihnjony; jeho winowachy, so je nabožnu pšch'iwěru

pšch'owacž chžyl. W Moskwoje žu škommunistojo wubjerš potajki, kotřž dyrbi wšchě njetrjebawšche knihi šnicžicž. Šon škommisariat abo ta wšch'nosč, kotraž je tuton wubjerš wutworila, mjenuje žo „škommisariat ša roškwětlenje ludu.“ Šako njetrjebawšche knihi maja žo po jeho porucžnosčzi šnicžicž, nabožne knihi, nabožne a žyrkwine nowiny atd. Šotajkim do cžista wutupicž žo dyrbi wšcho, šchtož s nabožinu a s žyrkwju wšch'uje. A tola runje je, kaž tež tu ras pšch'achmy, w Rušowšskej hłob a žadanje po nabožnych knihach, wožebje tež po biblijach. Šopjelnja žo tam šlowo derje šnate, šo nusa wucži, šo žo mod'isch. A pola naž w kraju a ludu? Šo tym mješena njeje tu nusa hišchže wulka dočž. A šch'lo potom, hždy wjetšcha pšch'indže!?

Njedžela, šwjaty džěń!

Šłóž: Šso Bože džeczi wješelcže.

Dženš s Boha šwjata njedžela
Šam t wješelosczi pšch'hadža.
Šašch Boh džens šwětko ščinił je,
Šam Šbožnik pšch'njeł žiwjenje!

To je šon džěń, hždež se šmjerče
Šnjes Šesuf Šchryšuf štamł je;
Šroscht, prawdosč, šbožnosč, žiwjenje,
To wšcho pšches njeho našche je!

Dženš dusche, mješče wješele,
Dženš šhadža šwětko nješesle!
Šnětk mamy s Bohom šjednanje
A štejimy we džecžatštwje.

Dženš šedny Boh Šnjes šwjecžik je,
Šchěsč dnjow Ššch'ohomóžny džělasche
Š nich štworik šwětk je nješeska,
Š još' podobni tež cžlowjeka.

To je šon džěń najšrašnišchi,
Šo šchěsč dnjach špróžnych, wješelšchi,
Dženš, kotřž Šnjes nam cžinił je,
Škiž šwětko do naš plodžicž chže.

Ša tutym šwja'ym Božim dnju,
Šso džeržny t šlowu Božemu
Šo duscha možy nabudže
Ša próžu polne žiwjenje.

Šam Božo šon džěń požohnuj,
Šu duschu, cžělo, wobarnuj,
Ššches šwojoh' Ducha daj nam móž,
Šo šańdže we naš hrěchow nóż.

Šudž tvoje mjeno šwjecžene,
Šžin cžěka, dusche pózcžiwě
Šuch šwjaty w tvojim šlowje wucž
Šač t tebi šbožny domojpucž.

Šnecž tebi šwěru šlužimy,
Ššchě džělake a šwjata dnj,
Šžin šwětkle dusche, wutrobny,
Šacž t tebi dom my dónžemy.

A nam pschińdz o węcźna njeźela,
 Hdź dźelo, próza tu kónz ma.
 Naž, Knježe, wjedź po hwjatofu
 Do njebja k węcźnom' wjeźelu!

Tam chzemh tibi khwalbu dacž,
 Či rjeńche spěw hjaspěwacz.
 Sa wšchitke twoje dobroty,
 Niž wopokasal ty nam hŕ!

Edžerž, Božo, hłowo žiwjenja,
 Naž psches nje psch sa njebježa.
 Daj khodžicž nam we hwiawsczi,
 A węcźnje khwalbu spěwacz čži.

J. W.

Adventistoj.

Čhto njeby hŕo něšto wo nimi hlyšal? Čsu tola tež Čserbjo tutej sekce — a sekta hŕ Adventistoj! — pschpadli a wo' nascheje ewangeli je žyrtwje wotpadli. Čhto pak woni po prawom hŕu a byč čžeja, to lědy čhto wě, hŕsto došč tež tón niž, kiž hŕo j'm bliži.

Adventistoj hŕu ludžo, kottič praja, so je advent; to je sahopščińdženje teho Knje'a blisko, a so woni tuto sahopščińdženje pschhpuja. Tajkich ludži je bylo we wšchelakich čžakach kščežescžiansteje žyrtwje. Wošebje tehdy hŕo pokasowachu, hdž wulke poděńženja ředžblawo'č čłowjekow sbudžowachu, kaž n. psch. pschescžehanje kščežescžanow, natwal Turkow, reformazija. So psch. spocžatku řadženeho 19. lěstotka jich wjele řawjenja Knjesa řesusa wocžakowasche, na tym bē hŕobu wina franzowska revoluzija a Napoleon I. se hŕowj'mi wójnikimi do- hŕžemi. W Řemstej bē tute wocžakowanje, wošebje we Württembergstej žiwe; tam bēchu w 18. lěstotku pobožni na bibliju hŕo sčžowazy mužojo řutkowali a w'wa na dalsche wprčth dobyli; württembergsk hŕwčžow jich mjenuja. ředny ř nich, ř. A. Wengel, řž 1752 wumřē. bē kónz hŕwēta na lěto 1836 wulicžil. W řendželskej wocžakowachu bliske sahopščińdženje teho Knjesa čži, kottič pod wliwom Staw-řwngian- skich řlejachu; mŕ tuthč ř wjetčha pod mjenom „řaposchtol- skich" řnajemy.

W Amerizy pokasowasche hŕo podobne hibanje, nawjedowane wot farmarja abo bura Williama Millera. William Miller narodži hŕo 1782; jeho řaršchej bēšchtej řhudej. Miller bē čhe duchownje jara čžiw, pschpadžo najřjedny hŕwobodnow- zam a bu, 34 lěť řarh, pola Baptistow — tucž kaž řw- giansk hŕu řektirarjo — wobrocženy. Řēř hŕo wošebje ř bibliju řabērasche a to ř řihami Daniela a řewjenja. řšchi tym pschĩńdže na to, so tón Knjes bōřh pschĩńdže, so by řaložil wo 1000 lěťne řraleřtwo; to čžysche wōń ř Dan. 8, 14 wučžtacž, hdžē řteji: „2300 dnjow je wot wjecžora k ranju; dha budže ta hŕwjatniza jažo hŕwecžena.“ řo hŕwecženje teje hŕwjatnizy wuloži wōń řa, so je to to wučžiscženje teje řemje psches wohen řpalenja řemje, wo kotřymž čžitasč pola 2. řēř. 3, 10. řžen řak bē jemu to řchtož řrořetisk. řžen, ř. ř. lěto (4. Mojs! 14,34 a řof. 4,6). řdy řak řapocžina hŕo tute 2300 dnjow abo lěť! Miller praji po Dan. 9, 24 řd, so hŕu ře 70 řhđženjow řelko kaž 70 řetowřhđženjow, ř. ř. 7 řrōčž 70 lěť abo 490 lěť. řšchifasnja, so by hŕo řerusalem ř nowa řwaril, wuda hŕo we lěčje 457 do řhřystuřoweho naroda; duž bu 490 lěť po tym, to je wo lěčje 33 po řhř. n. dopjelnjene, řchtož Daniel praje řšche: „řotom řmēje řšchestupjenje kónz a řrēchi budža řahglowane.“

řdyž tole woblicženje, řa řmējesche Miller, řa řjenje řředni — wo lěčje 33 bu řesuh řhřystuh řchžowany — řhřbi to lěto 457 řē řapocžatř byčž tuch 2300 lěť; potajřm tón řnjes řchĩńdže řažo wo lěčje 1843.

Tole bē řebi Miller hŕo 1818 wulicžil, tola řasle 13 lěť řodžišcho, 1831 ř tuthmē řičžami a se řwowej wučžbu wo řažo pschřhadže teho řnjesa wo lěčje 1843 wustupi, niž, so by čžyl něšto nowo řaložicž, jenu nowu gmřinu abo wofadu wutwo- řicž, ně jenož jačo řaw baptisťeje gmějny, pola řotrejē bē 1833 ř řredarjom. řōń namaka wjele wēřjazyč. (řofracž.)

Č bliska a ř daloka.

W Budyřščinje bēchu hŕo wutoru, řžen řořēdnjeje řnje, ewangelsk duchowni řužisťeho řonřitorialneho wofřeža k hłow- nej řhromadžĩnje řeřsk. ři. řutu wotewri po řhromadřym řpěwje řajny řyřkw. řada řosenřanz ř woblitřu a řawodřym řłowom. řšchłowny bē řē řnjes wofřežny řejtman jačo řšchedřhđ řužisťeje řyřkwineje wřšchnosčje. W hłownym řšched- nosčku poda řu řarā řrobř řšchřmanje řyřkwĩnyč a wo- řadnyč wobřejnosčow ř 2. lěřtotka řšchescžanřteje řyřkwje ř řmē nascheho čžaka. řswoju wēdomnosčž 2. lěřtotka čžer- řasche ř řuřow tanuřho čžaka, řotrež hŕo mjenuja „řastr řermascha.“ řermasch bē wotolo řēta 150 řaw řšchescžianřteje gmějny, niž řak řredar abo řšchedřejicž ř. řšchřmanowanje bē řajmowaze a poručaze. řēž tehdy bēchu hřžo wobřejnosčje řnjes řšchescžanami a řa řyřkej řrudžaze, a řo'a je řyřkej řšchē- řwala. řuž řē wēřle řšchēřaj; řoła wēřa a řwēřa je řuřna we wšchēč jeje řawach. řole hŕo řšchodny wšchē řšchi dlēžšchej řhřk řořmōřwje wupraji, řotraž řčžehowasche. řn. řajny řada řoda hŕo tym řiščēže wšchelake řařojnikē pokřw a řořpaw. řē wo 2 řodž, hdž bē 4 řodžĩnska řhromadžĩna řkōncžena.

řnamjenja čžaka. W řipřu je hŕo řchpřořchowanje wo- kolo řlako, na kotřymž bē řčžehowaze čžšchēžane: „řkřibni 106. řegimenta. — řoretto — řwjedžen řjatt, 13. řmje; řopolđnju wo 2 řodž. wopomřnanska řwjatocžnosčž řšchi řomniku řegi- menta na řopolđniřšim pohřebniřščēžu; wo 6 řodž. řopolđnju řeja mōřwch (řotēřanz) wo řoo (řo řēka: wo řoologisťe řa- hřodže). řastup 3 řhř. řeje řarmo.“ — řchto řrajĩny k řemju? řchto řrajicže wy wošebje k řemju, řiž řēže řobu řam wōřach bhli, řnadž řobu řēž řo'a řoretto, hdžē řhřazy řwowej řiwjenja wōřtajčhu?? — řle řnadž je mōžno, so je řasč řud wo řořlednič řēťach řēž něšto wot řuřch řohansřkich řudow nawuřnył, hdžē hŕo řu a řam k čžescži mōřwch řejwje. řip- řčžanřka nowřna wučžerjow řšchřpomni k řemju: řanřba řaž řana je řene řajke „wōřwotřajne řočžescžowanje řjekow.“

řchtož je řena řranzowska nowřna ř řrankřurta nad řainom řiřaka, řłuscha řrje řunje řa řo řajřk řnamjenjow čžaka. řam hŕo řōřtnizy na 41 řēřtuach řulřkōwē řeje (řasřenbāřle) wōřmēle, a wšchudžom bē wšcho řolne řudži. řo řhřbja řoła řranzowřojo „řobřy“ řacžiščēž řořtacž wo řrudōbje a řhřudōbje nascheho řraja a řuda, hdž řam řšched řiž wocženi hŕo hřžo řajřho řawa. ř chto řraja řkōncžnje řmeri- řansz, wošebje řwēřarjo k řemju, řiž řoła řasčemu řudej ř njewōmēřnje wjele řarami na řomōž řšchĩńdu?

řamolwřth ředaktor: řarā řwřgacž wo řořacžizach.

Čžiščēž a řaklad: řsmōřerjēž řuřicžĩčhēžerņja, řap. řružřtwa ř wobņj. řuf. wo Budyřščinje.